

Smykker." Sid Universitetet istedetfor at smykke Forhallen og Høitidsalen maatte kunne frembringe Sønner, som elskte det danske Folk, virke for det danske Folk med varmt Hjerte, som føle, at de ere udgaaede af det danske Folk, og som ere dets oprigtige Talsmænd baade i Kongeriget og andre Steder, hvor de sendes hen, saa vil det danske Universitet være vel smykket, og det var dog den bedste Prydelse, det kunde have.

Kirke- og Underviisningsministeren: Den ærede Rigsdagsmand har med forskjellige Tillægsord betegnet sin Anskuelse om Decorationen i Forsalen; den ærede Rigsdagsmand vil ubetvivelig ikke have overseet, at det ofte hænder sig, at man, ved at fælde en Dom over et Arbejde, kommer til at dømme sig selv; den ærede Rigsdagsmand maa ikke tage mig det ilde op, men jeg troer, at alle de Tillægsord, hvormed han betegnede dette Arbejde, dømme hans egen Kunstfands og hans Kjendskab til Alderdommen. Jeg skal isvrigt være aldeles enig med den ærede Rigsdagsmand i, at det bedste Smykke, som et Universitet kan have, er i dets Frembringelser, det er fuldkommen rigtigt, og det vilde vist meget glæde Ungdommens Lærere, naar de unge Universitetets Sønner bevare en Anerkjendelse af det Meget, de skulde læreanstalten; en af de første Betingelser for Udviklingen er Anerkjendelsen af, hvad man skulde lære, og det vilde ikke være heldigt, om Utafnemmelighed hos Universitetets Sønner skulde fremstilles som en Prydelse for dem.

Den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds har gjort en Bemærkning, som gjorde mig ondt. Han sagde, at det, hvorom det her gjaldt, var at skaffe en Mand Arbejde; det er ikke sandt; hvis det var Tilfældet, at det, hvorom det her gjaldt, var at skaffe en Mand Understøttelse, saa vilde jeg ganske aabent komme dermed til Tinget; jeg besitter mig paa den fuldstændigste Aabenhed ligeoverfor Rigsdagen, jeg er overbevist om, at man i Tidens Længde altid staaer sig bedst derved, og hvis jeg i længere Tid skulde have den Ære at samvirke med Rigsdagen, vil jeg haabe, at

man vil see, at jeg alvorlig og ærligen stræber efter en saadan Aabenhed. Jeg lægger ikke Dølgemaal paa Noget, og saafremt det, som den ærede Rigsdagsmand udtalte, var en af Bevæggrundene for mig til dette Forlangende, vilde jeg ligesom have sagt det — men det er ikke Tilfældet. I den Henseende maa jeg bede om aldeles ikke at tage noget Hensyn til den Haandværkerkunstner eller Kunstnerhaandværker, hvorom der her er Tale; han hører til dem, som vide at nydes med Lidt, og som vide igjennem denne Afsomhed at bevare Selvstændighed og Uafhængighed; hvis det skulde komme frem, som om dette Arbejde blev besluttet for at skaffe ham Fortjeneste, og ikke for dets egen Skyld, vilde det, troer jeg, staae for ham som noget Medsættende, som Noget, han ikke ønskede at udføre. Det er blevet bemærket af en æret Rigsdagsmand (Fallefen), at Salen i afstift Henseende — jeg bruger det fremmede Ord, da jeg for Diebliffet ikke veed, hvorledes jeg kan gjengive det paa Dansk — lod meget tilbage at ønske, at man ikke kunde høre godt i Salen; jeg veed nu ikke, om dette maaskee ikke kunde hidrøre fra den Maade, hvorpaa der undertiden tales i Salen; da man ikke er vant til at tale der, kan det være, at man ikke be- regner sin Stemme efter Salens Omfang. Der- som Forholdet var som her i Salen, at man, medens der taltes, kunde raabe „høiere“, trøder jeg, at det vilde hjælpe betydeligt. Men jeg troer under enhver Omstændighed, at der ikke behøves gennemgribende Foranstaltninger, for at man kan komme til at høre i Salen; imidlertid tilstaaer jeg, at jeg angaaende denne Sag kun tør hylde mig med den største Forsømmelse paa Grund af mit Ukjendskab med saadanne Forhold; men det forekommer mig dog, at der i andre Henseender høres meget godt i Salen, f. Ex. naar den afbenyttes til Sang. At man hører mindre godt, naar der tales, kunde maaskee ogsaa ligge i den Plads, hvorpaa Talerstolen er anbragt, og maaskee ogsaa i den Høide, hvori den er anbragt, men det var jo Noget, som uden stor Besøftning kunde forandres. Hvorvidt man kunde indrette Salen til et Museum, derom tør jeg ikke have nogen Mening; jeg tvivler paa, at man der vil kunne erholde det Rum, som skal bruges, og at Salen vil